

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

1.Pf.20.287/2026/6-II.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

Litresits Ügyvédi Iroda

ügyvéd címe

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

Z. Tóth Ügyvédi Iroda

ügyvéd1 címe

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság:

Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

18.P.20.563/2026/6.

A fellebbezést benyújtó fél:

felperes, alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletet részben megváltoztatja és a keresetet teljesen elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a médiaszolgáltató részére 540.000 (ötszáznegyvenezer) forint elsőfokú perköltséget.

Mellőzi a médiaszolgáltató-t illeték megfizetésére kötelező rendelkezést.

A felperes által az államnak fizetendő kereseti illeték összegét 31.500 (harmincegyezer-ötszáz) forintra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybehagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a médiaszolgáltató részére 200.000 (kétszázezer) forint másodfokú perköltséget, továbbá az államnak 96.000 (kilencvenhatezer) forint fellebbezési illetéket. Az illeték megfizetése e határozat meghozatalának napjától számított 60. napon esedékes.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A Válasz Online internetes sajtótermékben 2026. január 7-én „Utolsó vérig – személy újabb titokzatos plazmaüzlete” címmel jelent meg cikk, amely Magyarország vérplazma értékesítésben betöltött vezető szerepével foglalkozik, („hazánk világelső lett az egy főre jutó emberi vér exportálásából származó jövedelmezőség terén”). Az írás nagyobb részében az állami vérplazma értékesítést teszi vizsgálat tárgyává, kritikát fogalmazva meg az országos Vérellátó Szolgálat e téren folytatott gyakorlatával, a plazmaszerződések versenyeztetésével, illetve annak hiányával kapcsolatban.

[2] A cikk a felperest az OVSZ és a magyar egészségügy egyik legnagyobb üzleti partnereként nevesíti, amely 2024 őszén – meghívásos tenderen – elnyerte az állami vérplazma értékesítésének jogát.

[3] A cikk beszámol arról, hogy „2024-ben az Mfor szűrta ki az európai közbeszerzési értesítőben, hogy a véradók nyugat-nílusi láz nevű betegségre való szűréséhez is tőlük rendeltek tesztkészleteket. Az egzotikus szúnyogfajok által terjesztett betegségekben hazánk is érintett, ezért fontos, hogy a véradóknál szűrni tudják a fertőzöttséget. A megállapodás tartalmazta két darab automata használatbavételi jogának és folyamatos működőképességének biztosítását is mindösszesen 280 millió forint értékben 2024 és 2025 júniusa között. Csakhogy nem ez a teljes összeg.

[4] Még ugyanabban az évben 1 milliárd 428 millió forintra szerződtek a felperessel ugyancsak véradók (donorok) vérmintáinak egyedi (ID) szűrő vizsgálatára alkalmas WNV (nyugat-nílusi vírus) nukleinsav amplifikációs (NAT) rendszerű tesztkészletek beszerzésére és 4 darab automata használatbavételi jogának biztosítására 2024 és 2025 novembere között.

[5] Vagyis az állam két automata használatbavételi jogának biztosítására egyenként 140 millió forintot fizetett egy adásvételi szerződés keretében, majd még négyenél egyenként 357 millió forintért tette meg ugyanezt. 2025 végén hasonló tartalommal szerződtek 1 milliárd 681 millió forintra.

[6] A nyílt tenderen a nyertes a felperes volt, és kemény csatában legyőzte a cég1 Kft.-t. Utóbbi tulajdonosa a cég3. A nevek hasonlósága nem véletlen, az egymással kemény versenyben álló vállalkozások tulajdonosa vállalkozó1 és családja, valamint vállalkozó2 és családja. A vesztesé és a nyertesé is. Az állam szempontjából olyan volt az árverseny, mintha valaki szkanderezni hívná ki saját magát.”

[7] A felperes előzetes helyreigazítási kérelmének az alperes nem tett eleget.

[8] A felperes keresetében az alperest az alábbi helyreigazító közlemény közzétételére kérte kötelezni:

[9] „Helyreigazítás a felperessel kapcsolatban:

[10] A 2026. január 07. napján megjelent »Utolsó vérig – személy újabb titokzatos plazmaüzlete« című cikkünkben valótlannul állítottuk, hogy az állam két automata használatbavételi jogának biztosítására egyenként 140 millió forintot fizetett egy adásvételi szerződés keretében. Ezzel szemben a valóság az, hogy a nyilvános, 2024. június 13. napján kelt közbeszerzési adásvételi szerződés 1.1. és 8.1.6. pontjai és 2. számú melléklete alapján a nettó 280 millió forint összár 20.000 darab Nyugat-nílusi vírus kimutatására alkalmas tesztkészletet és ezek felhasználásához szükséges 2 db automata használatba vételi jogát és folyamatos működőképességének biztosítását, szakemberek betanítását is tartalmazta.

[11] Valótlannul állítottuk továbbá, hogy 2025 végén hasonló tartalommal szerződtek 1 milliárd 681 millió forintra, a nyílt tenderen a nyertes felperes volt, és kemény csatában legyőzte a cég1 Kft.-t. Ezzel szemben a valóság az, hogy a nyilvános közbeszerzési iratok alapján a 200 ezer darab Nyugat-nílusi vírus kimutatására alkalmas tesztkészlet és ezek

felhasználásához szükséges automatákra vonatkozó nyílt Európai Unió közbeszerzési eljárásán a nem nyertes ajánlattevő a felperes-hez vagy tulajdonosaihoz semmilyen módon nem kötődő multinacionális cégcsoport tagja volt.”

[12] Kérte hírportál üzemeltetőjének perköltség megfizetésére kötelezését.

[13] Előadta, hogy a 2024. június 13-án kelt közbeszerzési adásvételi szerződés 1.1.a és 8.1.6. pontjai és 2. számú melléklete alapján a nettó 280 millió forint összár 20.000 darab nyugat-nílusi vírus kimutatására alkalmas tesztkészletet és ezek felhasználásához szükséges 2 db automata használatbavételi jogát és folyamatos működőképességének biztosítását, szakemberek betanítását is tartalmazta. A szerződés 2. számú melléklete nettó 14.000 forint összegű nettó egységárat tartalmazott a nyugat-nílusi vírus kimutatására alkalmas tesztkészletekre, így megállapítható, hogy a nettó 280 millió forint a szintén a 2. számú mellékletben rögzített 20.000 darabszám összeszorzásának eredménye, azaz minden ténybeli alapot nélkülöz a sérelmezett közlés, mert a tesztkészletek áráként meghatározott 280 millió forint magában foglalta a két automata használatbavételi jogát és folyamatos működőképességének biztosítását, tehát arra nem került felszámításra külön összeg.

[14] A második sérelmezett közlés a cikkben szereplő három tender közül egyértelműen az utolsóra vonatkozik, miután a harmadik tendert ismertető rész után szerepel a cikkben minden további kommentár nélkül. Az „1 milliárd 681 millió forint” szövegbe beágyazott linkre kattintva megjelenő közbeszerzési adatok szerint a szerződés értéke 1.680.600.000 forint, a nem nyertes ajánlattevő a cég2 Kft. volt. A 2024-ben 280.000.000 forint értékben elnyert tender 20.000 teszt biztosítására és a vizsgálatok elvégzéséhez elegendő kapacitással rendelkező gépek biztosításáról szólt. Magyarországon nem volt elérhető másik, nyugat-nílusi vírus szűrésére alkalmas teszt, a kiírás minimum két ajánlatot írt elő, így a betegek érdekében a cégcsoporthoz tartozó és laborvizsgálatokat elvégző cég adott be egy másik árajánlatot, melyet jogszabály nem tilt. A cikk összekeverte e két nyílt, Európai Unió közbeszerzési eljárást és az annak eredményeként az Országos Vérellátó Szolgálatnál megkötött nyilvános adásvételi szerződéseket is.

[15] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

[16] Előadta, hogy az írás egy cikksorozat része, amely közérdeklődésre számot tartó közügyek körébe eső kérdéskört jár körbe, és vizsgálja annak az első cikk megjelenésétől kezdődő utóéletét. Az alperes a nyilvánosan elérhető adatbázisokra linkeléssel utal a cikkben, melyből az átlagosan tájékozott olvasó a cikkíró által rendelkezésre bocsátott információkból, azok szövegösszefüggéséből saját maga vonhat le következtetéseket.

[17] Az első sérelmezett közléssel kapcsolatban azzal érvelt, hogy a cikkészlet első bekezdésében szó van a tesztkészletekről, a második bekezdésben pedig azt ismerteti az alperes, hogy emellett két automata használatbavételi jogának és folyamatos működőképességének biztosítása is szerepel a megállapodásban, vagyis ez a rész a megállapodás részletezése. Az „is” kötőszó az egymáshoz rendelt mondatrészeket kapcsolja össze, mintegy megerősítőleg. Elvitathatatlan, hogy a 280 millió forint eladási árba belefért két automata használatbavételi jogának ellenértéke, a folyamatos működőképesség biztosításának az ellenértéke, hiszen a szerződés együttesen a víruseszteket és a fentebbi immateriális javakat együttesen terméknek nevezi. Mindebből az következik, hogy a cikk valós tényeket tartalmaz, a helyreigazítási kérelem csak részletesebben ismerteti a való tényeket, mint az írás. Az átlagosan tájékozott olvasó számára szükségtelen azon részletek közlése, amit a felperes a keresetében kifejt. Az alperes a 23/2019. (VII. 18.) AB határozatban biztosított jogával élve a bonyolult tényeket nem szakértő olvasók számára összefoglalta, súlyozta, értékelte. A szerződések linkjének megadása biztosítja, hogy a téma iránt részletesen érdeklődő olvasó megismerhesse a kiírást és a nyilvános dokumentumokat.

[18] A cikkben felsorolásszerűen szerepelnek a felperes és az OVSZ közötti szerződések, azokat az írás röviden ismerteti is. Az első esetben egy 2025-ös tenderről van szó, amelyben a cég2 Kft. a nem nyertes partner. Az a tény, hogy egy nyílt tenderen egy magyar cég és egy multinacionális vállalat is elindul, nem tartozik a rendkívüli események közé, ez a dolgok normál menete, ezért nem szerepel ennek ismertetése a sajtóközleményben.

[19] A második link a 2024-es tenderre mutat, amelynél már a cégcsoporton belüli versenyről van szó, a link igazolja a nyertes és a vesztes személyét. Befejeződik egy gondolatsor – a felsorolás – és a cikk egy korábbi tender kifejtésére tér át; ezt új bekezdés is jelzi. Az alperes soha nem állította, hogy a cég1 Kft. az 1 milliárd 681 millió forintos tenderen küzdött meg - mint azonos tulajdonosi körbe tartozó cégcsoport tagja - a felperessel. Éppen a felperes erősíti meg azt a tényekből levont – a szabad véleménynyilvánítás körébe tartozó - következtetést, hogy a cég1 Kft. volt a versenytárs.

[20] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül az általa szerkesztett Válasz Online internetes sajtótermékben önálló hírként a főoldal legelején 24 órán keresztül a „Helyreigazítás a felperessel kapcsolatban” címről elérhetően az eredeti cikk címével azonos betűtípus és betűméret alkalmazásával, továbbá mindaddig, amíg a cikk is elérhető, de legalább 30 napig a „Utolsó végig – személy újabb titokzatos plazmaüzlete” című cikk címe alatt, a szöveg felett az eredeti cikk szövegével azonos betűtípus és betűméret alkalmazásával tegye közzé a következő közleményt:

[21] „Helyreigazítás

[22] A 2026. január 7. napján megjelent „Utolsó végig – személy újabb titokzatos plazmaüzlete” című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy az állam két automata használatbavételi jogának biztosítására egyenként 140 millió forintot fizetett egy adásvételi szerződés keretében a felperes-nek.”

[23] Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[24] A felperest és a médiaszolgáltató-t személyenként 15.750 forint illeték megfizetésére kötelezte az állam javára.

[25] Megállapította, hogy a perrel felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

[26] Határozatának indoklásában a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) és (2) bekezdésében, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. § (1) és (2) bekezdésében és 496. § (1) bekezdésében foglaltakat ismertette.

[27] A bizonyíthatósági teszt alkalmazásával megállapította, hogy mindkét sérelmezett közlés tényállítás: bizonyítható ugyanis, a szerződések tartalma, az, hogy az állam két darab automata használatbavételi jogának biztosítására fizetett-e egyenként 140 millió forintot; továbbá az is, hogy egy közbeszerzési eljárásan kik vettek részt ajánlattevőként.

[28] Önmagában az a tény, hogy valamely állításhoz következtetés útján jutott el a sajtó, nem minősíti automatikusan véleménynek az adott közlést. Amennyiben a bíróság azt állapítja meg, hogy a következtetésként megjelölt állítás tényállítás, az sajtó-helyreigazítás tárgya lehet. Ilyen esetben az alperesnek azt kell bizonyítania, hogy azok a tények, amelyek a következtetés alapjául szolgálnak, valósak, és valamilyen logika eredményeképpen el lehet jutni ezekből a következtetésként megjelölt tényállításig.

[29] Az első közlés tekintetében arra mutatott rá, hogy az írás sérelmezett szövegrészletének első bekezdésében a cikk a valóságnak megfelelően ismerteti a felperes és az Országos Vérellátó Szolgálat között 2024. június 13-án létrejött szerződés részleteit, amely szerint a felperes eladott az OVSZ-nek 20.000 darab tesztkészletet, amin felül az eladó

szolgáltatásának részét képezte 2 darab automata használatbavételi jogának és folyamatos működőképességének biztosítása.

[30] A harmadik bekezdésben az alperes következtetést közöl, ezt egyértelművé teszi a „vagyis” kifejezés használatával. Következtetésként a cikk ugyancsak tényállítást fogalmaz meg, azt állítja, hogy az állam két automata használatbavételi jogának biztosítására egyenként 140 millió forintot fizetett. A cikk első bekezdésében közölt való tények alapján azonban semmilyen logika eredményeként nem lehet eljutni a felperes által sérelmezett közlésig, azaz, hogy a 140 millió forint egy automata használati joga biztosításának ellenértéke lett volna. A cikk által közöltek és az annak alapját képező közbeszerzési hirdetmény alapján egyértelmű, hogy a fő szolgáltatás a 20.000 tesztkészlet adásvétele volt, amely mellett a felperes szolgáltatásának részét képezte a tesztek felhasználásához szükséges két automata használati jogának és működőképességének biztosítása is.

[31] Ezért az alperes a közlés helyreigazítására köteles. Tekintettel azonban arra, hogy a cikk a szövegrészlet első bekezdésében a való tényeket tartalmazza, annak közzétételét a felperes alappal nem követelheti.

[32] A felperes által sérelmezett második közlést a cikk nem tartalmazza: a közzétenni kért helyreigazító közleménnyel ellentétben a cikk azt a közlést, miszerint „2025 végén hasonló tartalommal szerződtek 1 milliárd 681 millió forintra”, nem vesszővel választja el attól a közléstől, amely szerint a nyílt tenderen nyertes felperes legyőzte a cég1 Kft.-t. A két közlés két elkülönült bekezdésben jelenik meg. A cikk - szerkezete szerint - három bekezdésben ismerteti a felperes és az OVSZ között létrejött három szerződést, majd a negyedik bekezdésben szerepel a sérelmezett közlés. Ebből az átlagolvasó számára nem következik egyértelműen, hogy a sérelmezett közlés melyik szerződéssel kapcsolatos, sem az, hogy a 2025-ben kötött 1 milliárd 681 millió forint ellenértékű szerződéssel, sem az, hogy a 2024-ben kötött 280 millió forint értékű szerződéssel.

[33] A cikk egyéb részleteiből azonban – az átlagosnál figyelmesebb olvasó számára – kikövetkeztethető, hogy melyik szerződéssel kapcsolatos a sérelmezett közlés. Bár az átlagolvasótól nem elvárt, hogy a cikkben elhelyezett linkre kattintson, ezért az állandó bírói gyakorlat szerint a linken elhelyezett cikk, egyéb információ nem képezi a cikk részét, az az olvasó, aki a sérelmezett közlés „cég1 Kft.” szövegrészére kattint, elérheti az alperes által 4/A/4. sorszám alatt csatolt közbeszerzési hirdetményt, amely alapján megállapítható, hogy a közlés a 280 millió forint értékű szerződésre vonatkozik.

[34] A cikk az első három bekezdésben ismerteti a felperes és az OVSZ között létrejött három szerződést, azonban csak az első, 2024-ben létrejött 280 millió forint értékű szerződés esetén közli, hogy azt közbeszerzési eljárás keretében kötötték meg. Ezen körülményből pedig az a következtetés vonható le, hogy a sérelmezett közlés – amely szerint a felperes nyílt tenderen legyőzte a cég1 Kft.-t – e szerződésre vonatkozik.

[35] Tekintettel arra, hogy a cikk a felperes által sérelmezett közlést nem tartalmazza, a bíróság e körben a keresetet elutasította.

[36] A pernyertesség, pervesztesség arányát egyenlőnek tekintette és a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy egyik fél sem köteles perköltség megfizetésére a másik javára.

[37] Az ítélet ellen a felperes és az alperes is fellebbezett.

[38] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetének teljes helytadást kérte a valóság közlésére vonatkozó kötelezettségre is kiterjedően. Perköltségét felszámította.

[39] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) pontjára alapította.

[40] Érvelése szerint az első közlés tekintetében az elsőfokú bíróság a valóság közlésére vonatkozó kérelmet alaptalanul utasította el.

[41] Az elsőfokú ítélet indokolásában foglaltakkal ellentétben a cikkben nem szerepelt, hogy 20 ezer darab nyugat-nílusi vírus kimutatására alkalmas tesztkészlet beszerzését és a szakemberek betanítását is tartalmazta a nettó 280 millió forint összeg, ezen adatok ugyanakkor olyan lényeges információk, amelyeket a helyreigazítás keretében, a valótlanság megértéséhez, értelmezéséhez szükséges közzétenni.

[42] E körben hivatkozott a Kúria Pfv.IV.22.128/2012/3. és Pfv.IV.20.079/2021/4. számú ítéleteiben foglaltakra.

[43] A második közlés vonatkozásában azzal érvelt, hogy az elsőfokú ítélet 31 – 33. bekezdésének indokolása nem felelt meg a PK 12. számú állásfoglalásának és az Alkotmánybíróság gyakorlatának sem, a bíróság nem egészében értelmezte a cikk tartalmát.

[44] A 280 millió forint értékű szerződés megkötésére jelentkező vállalatok származnak egy cégcsoportból, azaz a cég1 Kft. és a felperes; a 2025-ben megkötött, hasonló tartalmú, 1 milliárd 681 millió forint értékű szerződés megkötésére pályázó felperes és a cég2 Kft. külön cégcsoport tagjai.

[45] Az alperes az eltérő tárgyú szerződéseket tartalmilag összemosta, megtévesztve az olvasóit, hiszen az azokra vonatkozó közlések egymást követő mondatokban szerepelnek a perbeli cikkben.

[46] Internetes újságnál nincs annak jelentősége, hogy a közölt tények vesszővel elválasztva vagy külön bekezdésben vannak elhelyezve, mivel azok egyben értelmezendők, illetve a cikk a vizuális szerkesztési módja és kezdőmondatai alapján is, egyetlen történet leírásaként értelmezhető.

[47] A cikkből semmilyen módon nem derül ki, hogy a két mondatban két különböző tenderről, illetve közbeszerzési eljárásról van szó.

[48] A valóság közlése ezen kijelentés tekintetében is szükséges.

[49] Az elsőfokú ítélet 31. bekezdésének utolsó mondata és 32. bekezdésének első mondatai is igazolják a helyreigazítás szükségességét.

[50] A bírói gyakorlat nem ismeri „az átlagosnál figyelmesebb olvasó” fogalmát, csak az „átlagolvasó” fogalmát ismeri és használja. E körben utalt a Fővárosi Ítéltábla Pf.20077/2025/5. számú határozatának elvi tartalmára.

[51] Az átlagolvasótól nem elvárható, hogy az cikkben elhelyezett összes beágyazott linket megnyissa, és az abban olvasható közbeszerzési adatokból - kutató munka keretében - visszakeresse, hogy melyik szerződésben, mekkora összeg szerepelt. Ha csupán a sérelmezett közlést olvassa el valaki, az alperes hanyag és jogtalan tájékoztatásának esik áldozatául.

[52] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte. Kérte a felperes perköltségben marasztalását is.

[53] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság tényállást tévesen állapította meg, és annak alapján téves jogkövetkeztetésre jutott.

[54] A nyilvánosan elérhető adatbázisokban szereplő, a keresetlevélhez csatolt szerződés a nyugat-nílusi láz nevű betegség szűrésére szolgáló tesztkészletek adásvételére, és ezzel egyidejűleg két automata használatbavételi jogának és folyamatos működőképességének biztosítására jött létre. Ezt a szerződéstípust a szakma ún. reagens lízingnek nevezi. A modell lényege, hogy a beszállító (vagy maga a gyártó) marad a készülék tulajdonosa, de a

laboratórium használja azt a szerződés ideje alatt. Cserébe a vevő kizárólagosságot biztosít a beszállító számára a reagensek vásárlásánál.

[55] A reagens lízingnek köszönhetően az OVSZ csomagot vásárolt: a tesztek árán keresztül jutott hozzá a szerződés szerint a laborautomatákhoz, melyek esetében nem tulajdonjogot, hanem csak „használatbavételi jogot és a folyamatos működőképesség biztosítását” vásárolta meg.

[56] Azzal, hogy a cikkben az alperes érzékeltette, hogy vizsgalati tesztek vásárlásáról és laborautomaták használatbavételi jogáról együtt van szó, a hozzáértő közönségnek és a laikus olvasónak is – a saját háttértudásának megfelelően – interpretálta a tényeket.

[57] A szöveg szerkesztésénél a cikk írója anafórát (egy már korábban leírt szövegrészre, információra való visszautalást) alkalmazott.

[58] Egy adásvételi szerződés keretében történt a tesztkészletek eladása, és az automaták használati jogának átruházása. Ez a tény egyébként jól elkülönül a cikkben, így az átlagos jogi ismeretekkel rendelkező, átlagos érdeklődésű olvasó nem juthatott arra a következtetésre, hogy az átruházott jogtól (használati jog) több jogosultsághoz jutott a vevő az automaták esetében.

[59] A cikkben kifejtett módon az adásvétel a tesztkészletekre vonatkozik, az alperes még arról is tájékoztatást adott, hogy milyen típusú, milyen elven működő tesztek kerültek értékesítésre. Az állam a teszteken keresztül kifizetett két automata használatbavételi jogának biztosítására egyenként 140 millió forintot egy adásvételi szerződés keretében a felperesnek; csomagot vásárolt, ami a tesztek tulajdonjogának átruházását, az automaták használati jogának és folyamatos működőképességének biztosítását (termékek) tartalmazta.

[60] A sajtó szabadságának körébe tartozik, hogy az összegyűjtött tényeket milyen súlyozással közli. Ha egy közbeszerzésben azt illeti kritikával, hogy egy cégcsoport saját magával folytat árversenyt, akkor nem kell azt részleteznie, hogy egyébként a laborautomaták lízingdíját a reagensek árába építve fizeti-e ki a cég, vagy sem. Egy átlagos olvasó számára ez lényegtelen részlet, a szakértő olvasó számára pedig evidencia.

[61] A sajtó nemcsak jogosult, hanem köteles is tudósítani, tájékoztatást adni a közérdeklődésre számot tartó ügyekről az állampolgárok számára, ezáltal is formálva adott jelentősnek mondható ügygel összefüggésben a közvéleményt. Mindezt a sajtónak hitelesen, gyorsan, pontosan kell megtennie.

[62] Az alperes eleget tett a törvényben előírt kötelezettségének, megfelelő háttér munkát végzett, a későbbiek során ellenőrizte is azt. A vérplazma, annak adása, értékesítése, felhasználása, közérdeklődésre számot tartó ügynek számító téma.

[63] A cikkben közölt tények valósága bizonyítható, az abból levont következtetés, bírálatot hordozó hangvétel a véleménynyilvánítás szabadsága által védett, annak vonatkozásában helyreigazításnak nincs helye akkor sem, ha az a sérelmet szenvedő fél számára akár kellemetlen tartalmat hordoz.

[64] A cikk részben tényfeltáró írás, mely a felderített tényeket nem hamisítja meg, azok egyetlen részét sem hallgatja el, téves következtetésre indító módon nem csoportosít, a következtetések levonását az olvasókra bízta.

[65] Hivatkozott a Kúria Pfv.20.060/2026/4. számú ítéletében foglaltak alapján arra, hogy a cikk közügyben való megszólalás, a felperest e körben magasabb fokú türési kötelezettség terheli. Utalt továbbá a 3329/2017. (XII. 8.) AB határozatban is rögzített alapjogi tesztre.

[66] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet alperes fellebbezésével érintett részének helybenhagyását, a hírportál üzemeltetőjének perköltségben marasztalását kérte.

[67] Érvelése szerint a Pp. 500. § (2) bekezdésének g) pontja alapján a sajtóperben kereset- és ellenkérelem-változtatásnak nincs helye, így az alperes fellebbezésének az ún. reagens lízingre való hivatkozása érdemi elbírálásra alkalmatlan, mert arra az alperes az elsőfokú eljárásban, illetve az ellenkérelmében még nem hivatkozott.

[68] A reagens szerződés fellebbezéshez csatolása a Pp. 498. § (1) bekezdésének második és harmadik fordulatába ütközik, utólagos bizonyításnak nincs helye.

[69] Az alperes a fellebbezésben nem adta elő, hogy a tényállás körében mi az elsőfokú bíróság tévedése.

[70] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat helyesen és a jogszabályoknak megfelelően értékelte, a tényállást ezek alapján helyesen állapította meg, az alperes fellebbezésével érintett részében az ítélet jogkövetkeztetése helyes.

[71] A cikkből nem derül ki, hogy a két mondatban (egymást követő bekezdésben) két különböző tenderről, illetve közbeszerzési eljárásról van szó.

[72] Amennyiben valóban közügynek minősülhet a cikk témája, akkor sem tartalmazhat valótlan tényállítást.

[73] Az ügy közérdeklődésre számot tartó jellege sem jogosítja fel az alperest arra, hogy a felperes kifejezett álláspontjával ellentétes, valótlan tényt állítson, és valótlan tényen alapuló téves következtetése alapján tegye bírálat tárgyává a felperes egészségügy átalakítási elképzelését fiktív módon (Kúria Pfv.20.757/2020/5.). Az Smtv. 13. §-ában írt tájékoztatási kötelezettség teljesítése sem járhat ugyanis azzal, hogy az alperes a tájékoztatás szempontjából lényeges körülményről nem a valóságnak megfelelően, sőt kifejezetten azzal ellentétesen tájékoztatja olvasóit.

[74] A hírportál üzemeltetője nem peres fél. Az alperes az ellenkérelméhez olyan ügyvédi megbízási szerződést csatolt, amit csak az üzemeltető ügyvezetője írt alá, a csatolt szerződésben nem szerepel szerződő félként az alperes; az alperes sem a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 2. § (1) bekezdésének a) pontjának, sem a Pp. 81. § (2) bekezdésének megfelelően nem igazolta és nem csatolta az alperes és jogi képviselő között létrejött megbízási szerződést. E körben hivatkozott a Gfv.30.178/2024/6. számú ítéletében foglaltakra.

[75] A felperes fellebbezése alaptalan, az alperes fellebbezése alapos.

[76] Az elsőfokú ítéletnek fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt [Pp. 358. § (5) bekezdés], ezért azt a másodfokú felülbírálat teljes terjedelmében érintette; az ítéltábla a fellebbezett rendelkezéseket a fellebbezési kérelmek és ellenkérelem korlátai között bírálta felül [a Pp. 370. § (1) bekezdés], a fellebbezések elbírálására a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyaláson került sor.

[77] Az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelmekre tekintettel a másodfokú bíróság az ügy érdemében döntött.

[78] A Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerint elvégzett érdemi felülbírálat eredménye az, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást a jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben feltárta, az alkalmazandó jogszabályokat helyesen azonosította, a megállapított tényállás alapján azonban részben téves jogi következtetéseket vont le.

[79] A fellebbezések és a fellebbezési ellenkérelem keretei között a másodfokú bíróságnak abban kellett állást foglalnia, hogy a cikk témája közügyet érint-e; továbbá az alperes a sajtóközleményben a felperes vonatkozásában állított vagy híresztelt-e valótlan tény, illetve való tény hamis színben tüntetett-e fel.

[80] A bíróságok alkotmányos kötelezettsége, hogy a perbelihez hasonló ügyekben a sajtószabadság korlátozására irányadó alkotmányos szempontok és az azokat kibontó AB határozatok figyelembevételével járjanak el, ennek során figyelemmel kell lenni a releváns alkotmányossági szempontokra {3/2015. (II. 2.) AB határozat Indokolás [20]}.

[81] Az ügy jogi megítélését tekintve az ítéltábla a következő alkotmányos szempontoknak tulajdonított jelentőséget.

[82] Az elsőfokú bíróság által is felhívott Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján a sajtóban megjelenő tartalmak értékelésénél azt kell kiindulópontnak tekinteni, hogy a felperest ért sérelem valótlan vagy a valóságot hamis színben feltüntető tény állításával, híresztelésével valósulhat meg. Nem lehet ugyanakkor sajtó-helyreigazítás alapja véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat. Ezek vonatkozásában legfeljebb az vizsgálható, hogy a közléseknek van-e valós ténybeli alapjuk.

[83] Az ügy eldöntése szempontjából jelentősége van annak, hogy a kifogásolt közlések milyen szöveggörnyezetben találhatóak, és az írás tartalma a közügyek megvitatásához kapcsolódik-e. Az Alkotmánybíróság gyakorlata ugyanis egységes abban, hogy a közéleti közlésekhez fokozottabb alaptörvényi védelem kapcsolódik {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [39]}.

[84] Abból kellett kiindulni, hogy a szólásszabadság hatálya alá tartozik minden olyan közlés, amely része a társadalmi gondolatcserének. A közéleti szólás általános alkotmányjogi védelem alatt áll, amely a jelen ügyben abban nyilvánul meg, hogy a sajtó közügyekben folytatott tájékoztató tevékenysége alkotmányos védelem alatt áll {34/2017. (XII. 11.) AB határozat, Indokolás [33]-[34]}.

[85] A társadalmat foglalkoztató kérdésekben megnyilvánuló sajtó véleményének kifejtése során, azzal egyidejűleg tényeket is közöl, a véleményformálás igényével való fellépésnek része az értékelés alapjául szolgáló tények közlése. A közéleti közlés megítélése pedig alkotmányosan meghatározott, ennél fogva – az Alkotmánybíróság iránymutatása alapján – mindig a véleménysszabadság felől közelítve kell a versengő értékek összevetését elvégezni, az ügy összes körülményét értékelni.

[86] A megszólalás jogi megítélésénél – ugyancsak az Alkotmánybíróság által alakított gyakorlat szerint – különbséget kell tenni a tények állítása és az értékítéletek között. „A megkülönböztetés alapja, hogy vélemények esetében a hamisság bizonyítása értelmetlen, a bizonyíthatóan hamis tények azonban önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt” {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [49]}. Ebből következően pedig „[a] véleménysszabadság gyakorlásának határai a közügyeket érintő kérdésekben aszerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek, avagy tényállításnak minősül-e” {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [40]}.

[87] Az Alkotmánybíróság mércéje szerint az értékítélet és a személyes meggyőződést közvetítő vélemény mindaddig, amíg összefüggésben áll a közüggyel és nem gyalázkodó, attól függetlenül élvez a véleménysszabadság alkotmányos oltalmát, hogy helyes vagy helytelen, tetsző, vagy nem tetsző, értékes vagy értéktelen gondolatokat tükröz.

[88] A szabad véleménynyilvánítás korlátainak adott esetre vonatkozó meghatározásánál figyelemmel kell lenni a 3329/2017. (XII. 8.) és 13/2014. (IV.18.) AB határozatokban kialakított tesztre. Ennek során a 3329/2017. (XII. 8.) AB határozat indokolásának 30. – 32. bekezdései irányadók.

[89] Az Alkotmánybíróság a 23/2019. (VII. 18.) AB határozatában kifejtette, hogy a médiaszolgáltató alkotmányos jogát gyakorolva szabadon tudósíthat a közérdeklődésre számot tartó eseményekről. E szabadsága kiterjed annak meghatározására is, hogy mely eseményekről milyen részletességgel és tartalommal ad tájékoztatást. Amennyiben a sajtószabadság gyakorlása sérti más alapjogát vagy valamilyen alkotmányos célt, akkor arról kell döntenie, hogy a konkrét esetben a sajtószabadság gyakorlásának vagy az azt korlátozó célnak kell-e inkább teret engednie {Indokolás 19.}.

[90] A jogvita elbírálásánál jelentősek továbbá a sajtó-helyreigazítási perekben érvényesülő szempontok.

[91] Az elsőfokú bíróság az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján, az ítélezési gyakorlatot is szem előtt tartva helyesen indult ki abból, hogy a sérelmezett kijelentéseket a szöveg összefüggéseinek ismeretében kell értékelni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is, vagyis arra, hogy az átlagos befogadó a közlőtekből milyen okszerű következtetésre juthat (a Kúria Pfv.20394/2019/3., Pfv.20685/2021/4., Pfv.20619/2021/4., Pfv.21483/2021/5. számú határozatai).

[92] A helyreigazításra irányuló keresetnél a bíróságnak minden esetben értelmeznie kell a vonatkozó szövegelemeket abból a szempontból, hogy a kérelem alapjául szolgáló tartalom tényállítás vagy való tény hamis színben feltüntetése-e. Amennyiben egyiknek sem minősül, a helyreigazítási kérelemnek törvényi akadálya van: nem teljesülnek maradéktalanul az Smtv. 12. § (1) bekezdésében foglalt törvényi feltételek. Ennek megítélése pedig olyan jogkérdés, amelynek eldöntése nem a felek perfelvételi nyilatkozataitól (a keresettől és az ellenkérelemtől) függ, és amely jogkérdés tisztázása nélkül a kereset teljesítéséről sem lehet határozni. Értéktétel vagy olyan közlés esetén ugyanis, amely nem az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint minősül, helyreigazításnak nincs helye.

[93] A felperes nem közszereplő. A polgári jogvitában a Ptk. 2:44. § szerinti „közéleti szereplő” fogalma alatt kizárólag a természetes személyek értendők, a rendelkezés természetéből (a védelem irányának meghatározásából, a szövegezésből) következően azt a jogi személy felperesre nem lehet kiterjeszteni. A felperes tűrési kötelezettségét a közügyben való érintettsége teremtheti meg, így a perben is erről kellett állást foglalni.

[94] A szabad véleménynyilvánítás korlátainak a jelen ügyre vonatkozó meghatározásánál ugyanakkor arra kellett figyelemmel lenni, hogy a 3329/2017. (XII. 8.) AB határozat által a korábbi alkotmánybírósági gyakorlatra (13/2014. (IV. 18.) AB határozat) támaszkodva kialakított teszt első lépéseként azt kell vizsgálni, hogy az adott közlés a közügyekben való megszólalást, a közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával áll-e összefüggésben.

[95] A közéleti viták elsősorban a sajtó, a média útján kapnak kibontakozási lehetőséget. Az aktuális közéleti témában érintett személyek pedig fokozottan kötelesek eltérni mind a közéletben való megjelenésük, szerepvállalásuk nyilvánosságra kerülését, mind az ezzel kapcsolatos véleménynyilvánításokat.

[96] Az Alkotmánybíróság értelmezésében „a közéleti kérdések köre szélesebb a politikai szólánál, illetve a közhatalmat gyakorló személyek tevékenységének bírálatánál”, illetve „valamennyi közéleti párbeszéd igényt tarthat a közéleti vitákat és a közügyek vitatását megillető alapjogi védelemre” {3145/2018. (V. 7.) AB határozat, Indokolás [32] és [35]}. Az Alkotmánybíróság szerint „a nyilvános közlés minősítése során jellemzően nem a véleménynyilvánítással érintettek személyéből kell kiindulni, hanem azt kell vizsgálni, hogy a

közlés közügyek, közéleti kérdések vitatására vonatkozik-e” {3145/2018. (V. 7.) AB határozat, Indokolás [41], 3237/2022. (V. 18.) AB határozat Indokolás [34]}.

[97] Az Alkotmánybíróság a 3237/2022. (V. 18.) AB határozatának [38] bekezdésében – a 3236/2018. (VII. 9.) AB határozatban foglaltakra utalással – azt fejtette ki, hogy „a közügyek vitája alkotmányjogi kategóriájának szerepe az, hogy a közügyekre vonatkozó szólások mindegyike fokozott védelem alá tartozik, és ezáltal korlátozza az általa érintettek személyiségi jogainak védelmét. A személyiségvédelem korlátozottsága tehát nem csupán a hivatásszerűen vagy önként közszereplést vállalók esetében érvényesülő szabály, hiszen a közügyek vitatása adott esetben – a konkrét társadalmi vita erejéig – annál szélesebb személyi kört érinthet {3236/2018. (VII. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}.

[98] Az adott ügyben tehát a jelentőséggel bíró értékelési szempont az, hogy a közlések közügyben való megszólalásnak minősülnek. A cikk Magyarország vérplazma értékesítésben betöltött vezető szerepével foglalkozik, azt állítva, hogy „hazánk világelső lett az egy főre jutó emberi vér exportálásából származó jövedelmezőség terén”. Az írás nagyobb részében az állami vérplazma értékesítést teszi vizsgálat tárgyává, kritikát fogalmazva meg az Országos Vérellátó Szolgálat e téren folytatott gyakorlatával, a plazmaszerződések versenyeztetésével, illetve annak hiányával kapcsolatban.

[99] A cikk a felperest az OVSZ és a magyar egészségügy egyik legnagyobb üzleti partnereként nevesíti, amely 2024 őszén – meghívásos tenderen – elnyerte az állami vérplazma értékesítésének jogát; továbbá a véradók nyugat-nílusi láz nevű betegségre való szűréséhez is tőlük rendeltek tesztkészleteket. A cikk az utóbbi – szűrésre alkalmas – tesztcsomagok vonatkozásában a felperes és az OVSZ között létrejött szerződéseket ismerteti. A cikk témája – közpénzhez, abból finanszírozott szerződésekről való beszámolója okán – a közügy témakörébe tartozik, így a sérelmezett közlések értékelésénél érvényesíteni kell a szólásszabadság fokozott védelmére vonatkozó, korábban ismertetett alkotmányos szempontokat.

[100] Az elsőfokú bíróság az ügy alapjogi vonatkozásait nem vette figyelembe, ítéletének indokolásából egyértelműen kitűnik, hogy nem tulajdonított jelentőséget a cikk témája közügy minőségének, és az ügy érdemi eldöntése során az alapjogi érintettségre vonatkozó alkotmányos szempontokat nem alkalmazta. A másodfokú bíróság a fellebbezésekkel érintett közlések értékelését ezen szempontok figyelembevételével végezte el.

[101] A felperes helyesen mutatott rá arra, hogy a kifogásolt kijelentéseket szövegösszefüggésükben, a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni, az összetartozó részeket összefüggésükben kell értékelni; ezt a vizsgálatot az átlagosan tájékozott olvasó szemszögéből kell elvégezni.

[102] Az átlagosnál figyelmesebb olvasó kategóriája nem értelmezhető, a cikk megjelenésének helyet adó internetes sajtótermék nem hírportál, de nem is szakmai portál, tipikus olvasói nem szakemberek. Saját meghatározása szerint a hazai közélet, kultúra és gazdaság mélyebb összefüggéseire összpontosít, naponta egy-két átfogó, elemző cikket, interjút, vitát, oknyomozó anyagot közöl. A portál olvasói nyilvánvalóan az ezen témák iránt érdeklődő emberek, akiknél abból kell kiindulni, hogy az ilyen témákban való tájékozottságuk átlagos.

[103] Fontos szempont, hogy az írás egy cikksorozat része, az abban foglaltakat az olvasó az egymásra épülő cikkek összefüggéseiben értelmezi. A linkelt tartalom pedig lehetővé teszi, hogy annak megtekintésével, az azon található információkból az olvasó – döntésétől függően – tájékozódjon, további kutatómunkát végezzen.

[104] Az első közlés tekintetében a keresetben foglaltak alapján abban kellett állást foglalni, hogy az alperes valótlán tényt állított-e, illetve való tényt hamis színben tüntetett-e fel a felperes vonatkozásában azzal, hogy a kifogásolt szövegrészben a nyugat-nílusi láz kiszűrésére alkalmas tesztkészletre vonatkozó 2024-es szerződés tartalmát nem teljeskörűen ismertette, csupán azt emelte ki, hogy „az állam két automata használatbavételi jogának biztosítására egyenként 140 millió forintot fizetett egy adásvételi szerződés keretében”.

[105] A másodfokú bíróság megállapítása szerint az olvasók a cikk alapján teljes körű tájékoztatást kapnak arról, hogy a 2024-es szerződés a véradók nyugat-nílusi láz nevű betegségre való szűréséhez szükséges tesztkészletekre vonatkozott. Az írás azt is közli, hogy „A megállapodás tartalmazta két darab automata használatbavételi jogának és folyamatos működőképességének biztosítását is mindösszesen 280 millió forint értékben 2024 és 2025 júniusa között”. Ehhez képest nem jogsértő, hogy a cikk két bekezdéssel később már csak arról ír, hogy „az állam két automata használatbavételi jogának biztosítására egyenként 140 millió forintot fizetett egy adásvételi szerződés keretében”. Az alperes a cikkben e körben valótlán tényt nem állít, tényeket nem hallgat el, téves következtetésre vezető módon nem csoportosít.

[106] A szerződés tartalmának egyszerűsített megfogalmazása, a való tények korábbi közlésére tekintettel, sajtó-helyreigazítás elrendelését nem alapozza meg. Az alperes a törvényes keretek között szabadon dönt arról, hogy a szerződés tartalmát milyen részletességgel ismerteti a cikk egyes részeiben. Mindaddig, amíg a valóságot nem hamisítja meg, az újságírói szabadság nem kifogásolható. Sajtó-helyreigazítás keretében eredményesen nem kérhető, hogy az alperes a felperes által elvárt módon, részletességgel és szerkesztésben számoljon be egy szerződés tartalmáról.

[107] Mindezek alapján az alperes az első közlés tekintetében sem köteles helyreigazításra.

[108] A második közléssel kapcsolatban helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az átlagolvasó számára a nyílt tenderen győztes felperesre vonatkozó közlés az elsőként ismertetett szerződésre vonatkozik. A 2025. év végére tett szerződéskötéssel kapcsolatos mondat közbevetésként jelent meg a két 140 millió forintos kifizetést részletező ismertetésben. Ennek megítélésénél a linkbe ágyazottságnak jelentősége van, a tartalom szempontjából az a cikk értelmezésénél figyelembe veendő. Olvasása alapján egyértelmű, hogy a sajtóközlemény állítását mely szám adatok támasztják alá.

[109] A kifogásolt közlés a felperes által megjelenített formában az írásban nem szerepel. A cikk vonatkozó része négy bekezdésben ismerteti a 2024 – 2025-ben kötött három szerződést, azok vonatkozásában a szerződéses értékekre helyezve a hangsúlyt. Az online cikk szerkesztési módja a nyomtatott sajtótermékekben megjelenő cikkek szerkesztésmódjától nem különbözik, a vesszőknek, a bekezdések tagolásának eltérő jelentősége nincs.

[110] Az átlagosan tájékozott olvasó az írás adott részéből arról értesül, hogy három, különböző értékű szerződés jött létre a felperes és az OVSZ között, az első, 280 millió forint értékűnél utal a cikk arra, hogy tendereztetés történt („2024-ben az Mfor szúrta ki az európai közbeszerzési értesítőben”).

[111] A cikk a másik két szerződést ismertető rész közbevetését követően, a negyedik bekezdésben visszatér a nyílt tenderen elnyert szerződésre, egyértelműen annak vonatkozásában közli, hogy „a nyílt tenderen a nyertes a felperes volt, és kemény csatában legyőzte a cég1 Kft.-t”.

[112] Ezért a második közlés helyreigazításának elrendelését helyesen mellőzte az elsőfokú bíróság.

[113] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és a keresetet teljesen elutasította.

[114] Az alperes fellebbezése eredményes, a felperes fellebbezése eredménytelen, a felperes az első- és másodfokú eljárásban is pervesztes.

[115] A Pp. 364. § utaló rendelkezése szerint irányadó Pp. 81. § (1) és (2) bekezdése, 83. § (1) bekezdése, valamint 499. § (1) bekezdése alapján az ítéltábla a felperest kötelezte a hírportál üzemeltetője részére az alperes jogi képviselőjének munkadíjából álló együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére.

[116] Annak mértékét az Ükr. 2. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján, a csatolt megbízási szerződésben foglaltak alapján költségjegyzékkel felszámított és tételesen kimutatott összeggel egyezően határozta meg.

[117] A tárgyi illetékfeljegyzési jogra tekintettel meg nem fizetett 31.500 forint kereseti és 2x48.000 forint fellebbezési illeték megtérítésére – a hírportál üzemeltetője fizetési kötelezettségének mellőzésével – is a pervesztes felperest kötelezte a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése, a 102. § (1) bekezdése, a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. §, (3) bekezdés *b)* és *c)* pontjában, 42. § (1) bekezdés *a)* pontjában, a 46. § (1) bekezdésében, valamint a 62. § (1) bekezdés *f)* pontjában foglaltakra tekintettel.

[118] Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény 70. §-ával megállapított Itv. 78. §-ának (4) bekezdése alapján a fizetendő illeték a bírósági határozat jogerőre emelkedésétől – a jelen esetben az ítéltáblai határozat meghozatalának napjától – számított 60. napon esedékes. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájának száma 10032000-01070044-09060018.

[119] A másodfokú bíróság tájékoztatja a felperest, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

[120] Amennyiben az illeték megfizetésére történő felhívásnak önként nem tesz eleget a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Budapest, 2026. július 2.

Dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Stecbauer Anita s.k.
bíró